

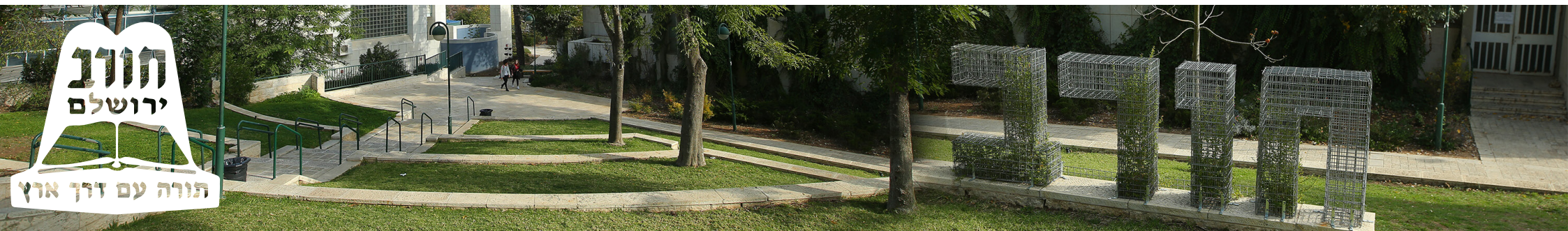
שבוע טוב מאולפנת חורב

"וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת ה' וַיֹּאמְרוּ בְה' וּבַמֶּשֶׁה עֲבָדוּ" – הרב עודד

(שמות י"א ב')? מדוע יש צורך לבקש את כל הכסף וכלי הזהב בדרך של שאלה, כאשר בני ישראל לא מתכוונים להשיב את הכלים הללו? אם בני ישראל ראוים לצאת ממצרים ברכוש גדול, כפי שהבטיח ה' לאברהם "וְאַחֲרַי כֵּן יֵצְאוּ בְרֶכֶשׁ גָּדוֹל" (בראשית ט"ז י"ד), וכפי שאומר רש"י על הביטוי "דבר נא" – "אין נא אלא לשון בקשה, בבקשה ממך הזהירם על כך, שלא יאמר אותו צדיק אברהם, ועבדום וענו אותם קיים בהם, ואחרי כן יצאו ברכוש גדול לא קיים בהם..." שהיה דרוש לשדל את בני ישראל לבקש מהמצרים לשאול מהם את כלי הכסף וכלי הזהב, כי באופן טבעי לא היו רוצים לרמות את המצרים, מדוע הדבר בא בדרך של מרמה? מדוע לא לתבוע את המגיע להם בדרך ישרה? שוב נוצר אצל בני ישראל הרושם, כי לא ה' שלח

"אֶלְקֵי הָעִבְרָיִים נִקְרָה עָלֵינוּ וְעַתָּה נִלְכָּה נָא דְרָךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבָר וְנִזְבָּחָה לֵה' אֶלְקֵינוּ"? מדוע משה לא ניצב מול פרעה ותובע לשחרר את בני ישראל לתמיד? הצורך של משה בתרמית, כביכול, מול פרעה יצרה אצלם את הרושם שאולי משה לא באמת בא בשליחות ה', שהרי היד ה' תקצר מלהוציא את בני ישראל למרות התנגדותו של פרעה. ואומר הר"ן כי גם אם ננסה לתרץ ולהסביר כי משה מבקש "נלכה נא דרך שלושת ימים" כדי להראות את רשעותו ואת עקשנותו של פרעה, שאפילו לשלשה ימים לא הסכים לשחרר את בני ישראל, ולכן מגיעות לו כל המכות והפורענויות, עדיין שאלה נוספת התעוררה אצל בני ישראל. מדוע בא הציווי "דְּבַר נָא בְּאָזְנֵי הָעָם וַיִּשְׁאַלוּ אִישׁ מֵאֵת רֵעֵהוּ וְאָשָׁה מֵאֵת רֵעוּתָהּ כְּלֵי כֶסֶף וְכֵלֵי זָהָב"

לאחר שבני ישראל עוברים ביבשה בתוך הים ולאחר טביעת המצרים בים סוף, אומרת התורה "וַיִּירָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה ה' בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת ה' וַיֹּאמְרוּ בְה' וּבַמֶּשֶׁה עֲבָדוּ". שואל על כך הר"ן (הדרוש האחד עשר), מדוע רק אחרי קריעת ים סוף וטביעת המצרים נאמר "ויאמינו בה' ובמשה עבדו"? מה היה חסר בכל האותות והמופתים שראו בני ישראל עוד קודם קריעת ים סוף שעדיין לא הגיעו לדרגת האמונה השלמה בה' ובמשה עבדו? ועונה הר"ן, כי למרות שכבר בתחילת דרכו של משה, לאחר המופתים שעשה לעיני בני ישראל נאמר "וַיֹּאמֶן הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ כִּי פֶקֶד ה' אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכִי רָאָה אֶת עֲנָנִים וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ" (שמות ד' ל"א), לאחר מכן התעוררו אצל בני ישראל ספקות במנהיגותו ושליחותו של משה. מדוע אומר משה

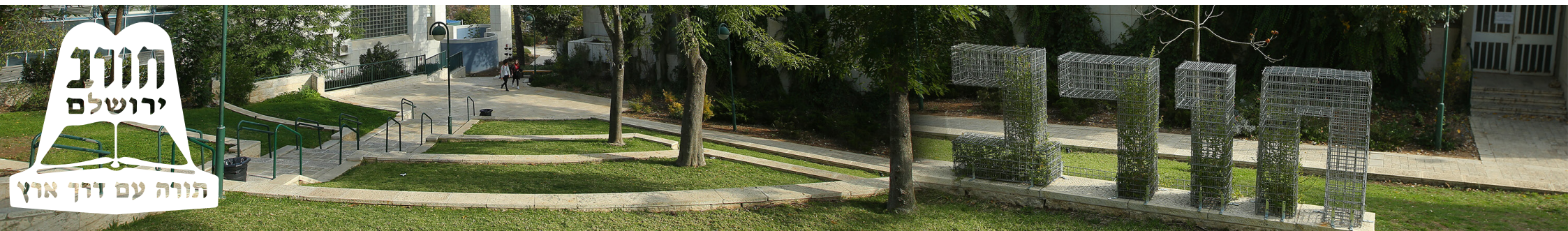
את משה, שהרי הקב"ה וודאי אינו זקוק לתחבולות בכדי לגאול את ישראל ולתת להם את ממונם של המצרים. אולם רק לאחר קריעת ים סוף וטביעת המצרים, הבינו בני ישראל שהכול היה מאת ה', לגרום לפרעה ולמצרים לרדוף אחרי בני ישראל ולהיכנס אחריהם לים סוף, כדי להיענש מידה כנגד מידה, על גזירת השעבוד של בני ישראל ועל גזירת "כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו". פתאום התברר לבני ישראל, כי דווקא בקשתו של משה "נלכה נא דרך שלושת ימים", והציווי "דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו וגו' כלי כסף וכלי זהב", יצרו אצל פרעה ומצרים את הרושם כאילו משה בא במרמה, ולא בשליחות בורא עולם. לכן היה לפרעה ביטחון ואומץ לרדוף אחריהם. ומוסיף הר"ן ומסביר, כי גם קריעת ים סוף באה באופן טבעי כביכול, על ידי רוח עזה שנשבה כל הלילה, שנאמר "ויט משה את ידו על הים ויילף ה' את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים

לחרבה ויפקעו המים" (שמות י"ד כ"א), וזאת כדי להטעות את פרעה. שאלמלא זה, לא היה מעז פרעה לרדוף אחריהם לתוך הים. לכן רק אחרי קריעת ים סוף וטביעת המצרים, הבינו בני ישראל שבאמת הכל היה מאת ה', לנקום בפרעה ובמצרים. וכמו שאומרת התורה (דברים ז' ח' – י') "כי מאהבת ה' אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבותיכם הוציא ה' אתכם ביד חזקה ויפדך מפית עבדים מיד פרעה מלך מצרים. וידעת כי ה' אלקיך הוא האלקים האל הנאמן שמר הפרית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו לאלף דור. ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו" לפני זה, הדבר לא היה מובן לבני ישראל ואולי גם למשה עצמו. ומסיים הר"ן את דבריו וכותב שאם בגאולת מצרים, שבה ידעו בני ישראל שהם בתהליך של גאולה, בכל זאת היו להם קושיות גדולות וספקות רבים, קל וחומר שכך יהיה גם בגאולה האחרונה שתבוא בדרך שתעורר בנו

שאלות וספקות רבים. ומוסיף הר"ן שמפני זה כתב הרמב"ם ז"ל (מלכים י"ב ה"ב) על הגאולה האחרונה, שלא יודעו הדברים ההם איך יהיו עד שיהיו.

שנוכה כולנו לראות עין בעין בשוב ה' ציון,

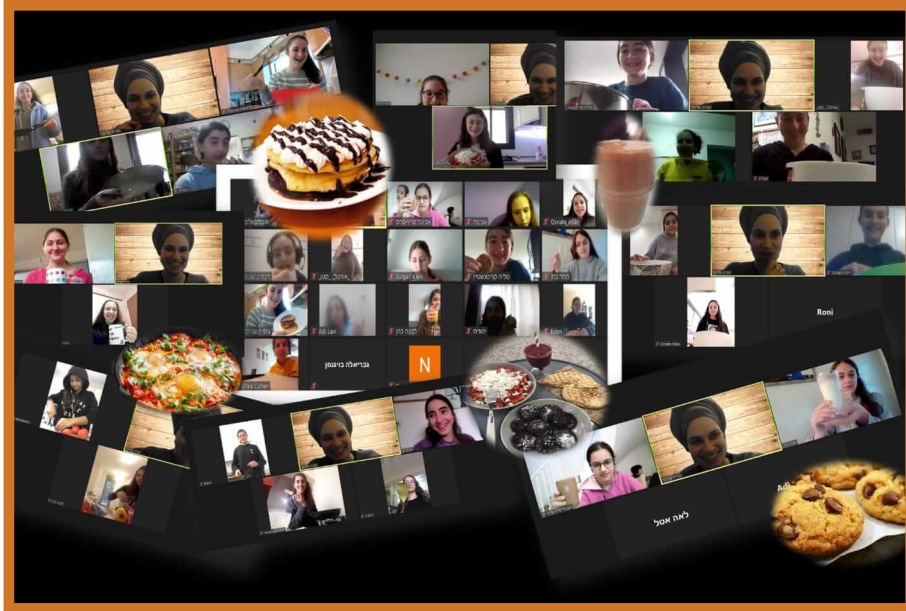
כמו שנאמר "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" (מיכה ז' ט"ו).

בנות והורים יקרים,

ברצוננו לעדכן אתכם בנעשה באולפנא בשבועות החולפים:

בוקר כיתה ט' 4

כדי להתגבש, להתאוורר ולהכיר טוב יותר אחת את השניה, התחלקו בנות כיתה 4ט בצורה אקראית לקבוצות בזום. כל קבוצה בחרה משהו טעים להכין לארוחת הבוקר ומצאה מתכון. כל קבוצה נכנסה למטבח, הכינה מטעמים ולאחר מכן התאספו הבנות לאכול יחד.

התגלו כשרונות מיוחדים, היה טעים ומשמח!
תודה רבה למחנכת הכיתה מוריה פליסר
על ארגון בוקר הכיתה.

עזר מציון

במסגרת פרויקט "מעורבות בקהילה" פגשו השבוע בנות שכבות י' ו-יא' נציגה מטעם עמותת "עזר מציון". הבנות שמעו על העמותה ומפעליה הרבים ונחשפו לאופציות התנדבות במגוון תחומים כמודל לעשייה ותרומה למען הקהילה. בנוסף לכך, נפתחה בפני הבנות האופציה להתנדב במסגרת העמותה בפרויקט התרמה למען תפעול בדיקת מח עצמות לשם הצלת חיי אדם.

מדרשה

בנות שכבות י"א ו-י"ב וכן בוגרות האולפנא משתתפות בשיעור מרתק שנערך במדרשה מדי יום חמישי, מפי הרב מיקי שיינפלד. יישר כוח לבנות על הרצינות וההתמדה בלימוד התורה מעבר לשעות הלימודים.

מכינה לחיים

ביום רביעי, ז' בשבט, כחלק מתוכנית מכינה לחיים בחמ"ד צפו בנות שכבת י"א במופע "הקרוב של חיי" בכיכובו של ניר רובין. המופע עסק בעוצמות שיש לכל אדם, בחשיבות הנתונה לאחר ובחיים של שליחות.

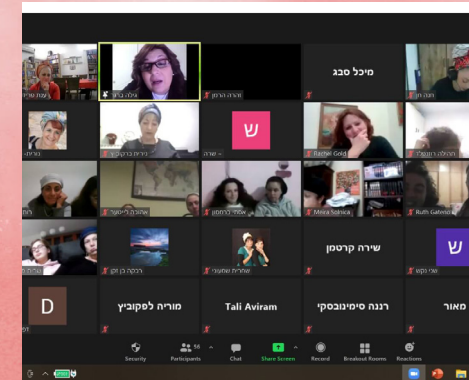
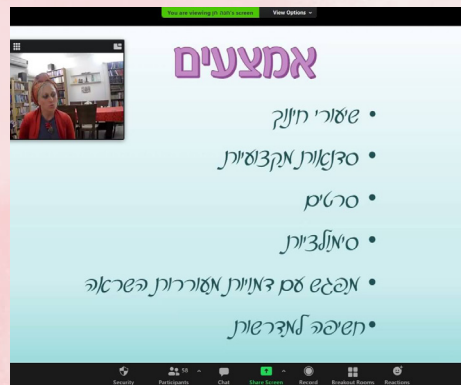
לאחר מכן השתתפו הבנות בחדר בריחה וירטואלי בנושא דמות החמ"ד השנתית - הרב אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל. הבנות למדו על פעלו ועשייתו של הרב זצ"ל, למען ישוב ארץ ישראל ועל הדרך נהנו מחוויה מאתגרת.

הצגה שירות לאומי- שכבת י"ב

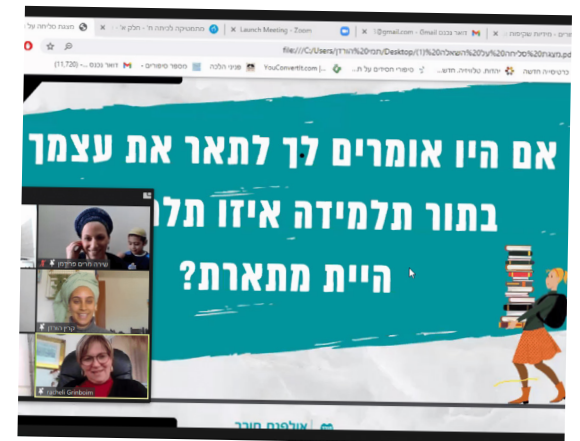
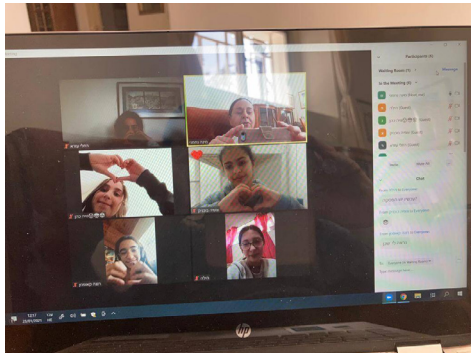
במסגרת תוכנית ההכנה לחיים וכחלק ממערך ההכוון וההכנה לשירות הלאומי התקיים השבוע ערב אמהות ובנות לשכבת יב'. את הערב פתח הרב עודד, ראש האולפנא. לאחר מכן צפו הבנות והאמהות בהצגה "שירות לכוחות" העוסקת בהכנה לשירות, בתהליכים לקראת בחירת שירות וההתמודדויות במהלכו. ההצגה חשפה תהליכים מורכבים בצורה הומוריסטית. בתום ההצגה פגשו האמהות את בימאית ההצגה אשר שיתפה אותן בתהליך החקר לכתיבת ההצגה. לסיום נערך פאנל בו האמהות, הבנות והמחנכות שיתפו תובנות, עצות ואת רחשי ליבן.

היה זה ערב משמעותי ביותר, מהנה ומגבש, תודה רבה למחנכת נתי פרידמן, שגם מרכזת את הכוון הבנות וארגנה את הערב המושקע, למחנכות: נירית ברקוביץ', רחל גולד וחנה חן, ולגילה ברגר - יועצת החטיבה העליונה.

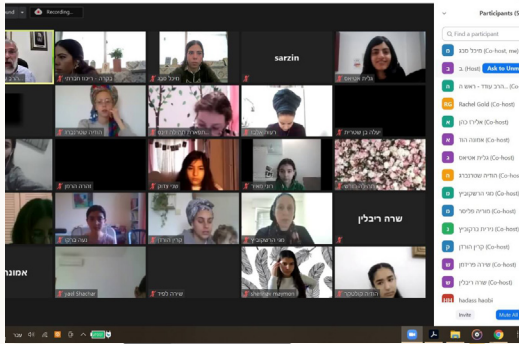

יריד מורים - תלמידות

ביום שני, י"ב בשבט, התקיים יום מיוחד להעצמת הקשר האישי בין המורים והתלמידות. היום נפתח בפאנל בסגנון "סליחה על השאלה - מורים בתקופת הקורונה". השאלות נשלחו מראש בצורה אנונימית ע"י התלמידות, והמורות ענו ושיתפו על ההתמודדות שלהן בתקופת הקורונה, סגר ילדים בבית ולמידה מרחוק. בחלק השני של היום, התקיים "מפגש בקבוצה ללא מסכה" במסגרתו התחלקו הבנות לקבוצות קטנות ועברו בין חדרי זום לפגוש את המחנכות והמורים המקצועיים, לשיח קצת אחר בנושאים שאינם לימודיים, באופן שמאפשר שיתוף והיכרות נוספת של שני הצדדים. אנו רואים חשיבות רבה בהעמקת הקשר האישי והקרבה בין הצוות והתלמידות בפרט בתקופה מורכבת זו. יישר כוח לצוות ולכל התלמידות שהשתתפו ונהנו בפעילות!

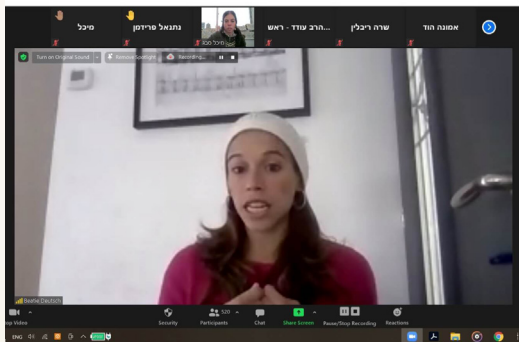
חלוקת תעודות

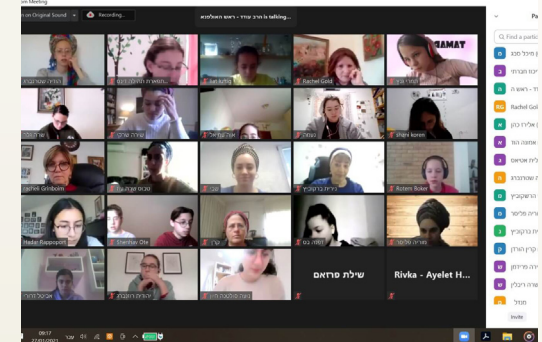
ביום רביעי, י"ד בשבט, התקיים יום חגיגי לסיום מחצית א'. הבוקר נפתח בהתכנסות משותפת של כלל האולפנא בזום. הרב עודד, ראש האולפנא, פתח בדברי ברכה לבנות, ובהוקרה לבנות שהרבו בעשיית טוב חסד בתקופה האחרונה. לאחר מכן הוקרו **קליפ** הוקרה והערכה של צוות המורים לתלמידות, על כל העמל, ההשקעה, הרצינות וההתמדה של כלל התלמידות לאורך המחצית וזאת למרות הקשיים והאתגרים שמזמנת תקופה זו. בהמשך שמעו הבנות את שיחתה של ביטי דויטש, אצנית מרתון חרדית, וזאת כחלק מסדרת השיחות "אשת לפידות", מפגש עם נשים מעוררות השראה.

ביטי דיברה על החשיבות של האמונה בעצמך, על כך שאין דבר העומד בפני הרצון, כיצד המכשולים דווקא מחשלים אותנו ועל חשיבות הצבת מטרות ויעדים. היא סיפרה על יעדים שהיא כבשה ועל היעד הבא, אולימפיאדה, כל עוד יאפשרו לה לא להתחרות בשבת.

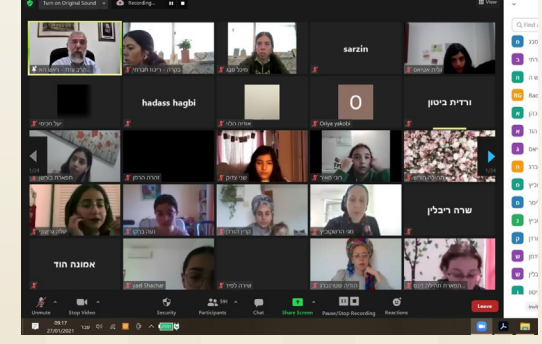
היה מעורר השראה לשמוע כיצד היא מצליחה לכבוש יעדים ולשבור שיאים ישראלים מבלי לוותר על ההלכה, על הערכים שלה ועל משפחה וילדים. לסיום התפזרו הבנות למפגש סיכום מחצית עם המחנכת ומפגשים אישיים.

בסוף היום נשלחו התעודות אל כלל התלמידות דרך המשו"ב בצירוף מילים טובות מהורים שראו מקרוב את למידתן ושקדנותן של התלמידות במחצית המיוחדת הזאת.

מתוך הכרה בעמל ובמאמץ של הבנות לאורך התקופה, הוחלט לאפשר לבנות יום נוסף של חופש ואיזור. על כן, חופשת המחצית תוארך עד ליום ראשון, י"ח בשבט. ונחזור בכוחות חדשים לשגרת למידה ביום שני, י"ט בשבט.

אנו תפילה לשוב ולהיפגש פנים אל פנים במחצית ב'.

"שמהו את
ירושלים
וגילו בה
כל אזהביה"

אולפנת חורבן ירושלים
מברכת את

הגב' **דני שטיינברג**

**לרגל קבלת אות "יקירת ירושלים"
לשנת תשפ"א**

על יובל שנים של חינוך והוראה
במסירות ובאהבה רבה לתלמידותיה
ברוח תורה עם דרך ארץ, אהבת ארץ ישראל
וחיבור לירושלים

הוועד הפועל של מוסדות חורבן
הנהלת האולפנא
צוות המורים
ותלמידות האולפנא בעבר ובהווה

מזל טוב לבנות שחגגו את יום הולדתן:

**בריאות טובה לכולם
חופשת מחצית מהנה
ושבת שלום
הרב עודד מייזליש
וצוות האולפנא**